

بِسْمِ اللَّهِ
الرَّحْمَنِ
الرَّحِيمِ

نکات کلیدی متون فقه و کالت

تألیف: سید علی بنی صدر

انتشارات چتر دانش

نشر چتر دانش

▪ سرشناسه	: بنی صدر، سید علی، ۱۳۶۵
▪ عنوان و نام پدیدآور	: نکات کلیدی متون فقه و کالت/ تالیف سید علی بنی صدر.
▪ مشخصات نشر	: تهران: چتر دانش، ۱۴۰۱، ۱
▪ مشخصات ظاهری	: ۲۶۳ ص؛ ۱۴×۵/۵ س.م.
▪ شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۴۱۰-۵۶۹-۹
▪ وضعیت فهرست نویسی	: فیبا
▪ موضوع	: وکالت (فقه) -- راهنمای آموزشی (عالی)

*Mandate (Contract) (Islamic law) -- Study and teaching (Higher)

▪ شناسه افزوده	: موسسه آموزش عالی آزاد چتر دانش
▪ ردہ بندي کنگره	: BP ۱۹۲/۴
▪ ردہ بندي دیوبی	: ۲۹۷/۳۷۲
▪ شماره کتابشناسی ملی	: ۸۹۵۶۹۴۳
▪ اطلاعات رکورد کتابشناسی	: فیبا

▪ نام کتاب	: نکات کلیدی متون فقه و کالت
▪ ناشر	: چتر دانش
▪ تالیف	: سید علی بنی صدر
▪ نوبت و سال چاپ	: اول - ۱۴۰۱
▪ شمارگان	: ۵۰۰
▪ شابک	: ۹۷۸-۶۰۰-۴۱۰-۵۶۹-۹
▪ قیمت	: ۱۶۰۰۰ تومان

فروشگاه مرکزی: تهران، میدان انقلاب، خ منیری جاوید (اردیبهشت شمالی)، پلاک ۸۸

تلفن مرکز پخش: ۰۲۳۰۳۷۶۴۹۳۷ - تلفن فروشگاه کتاب: ۰۲۳۰۳۷۶۴۹۳۷

nashr.chatr@gmail.com

کلیه حقوق برای مؤلف و ناشر محفوظ است.

ناشر سخن

رشته حقوق با تمام شاخه‌ها و گرایش‌هایش، به منزله یکی از پرطرفدارترین رشته‌های دانشگاهی کشور، تعداد فراوانی از دانشجویان علوم انسانی را به‌خود جلب کرده است؛ دانشجویانی که پس از تحصیل، وارد عرصه خدمت شده‌اند و در مناصب و جایگاه‌های گوناگون به ایقای وظیفه مشغول می‌شوند.

منابعی که در دانشکده‌های حقوق، مبنای کار قرار گرفته و تحصیل دانشجویان بر مدار آن‌ها قرار دارد، در واقع، مجموعه کتب و جزویاتی هستند که طی سالیان متعددی چنان‌که باید تغییر نیافرته و خود را با تحولات و نیازهای زمانه هماهنگ نکرده‌اند.

این، در حالی است که نیاز مبرم دانشپژوهان به مجموعه‌های پربار و سودمند، امری انکارانپذیر است. به‌این‌ترتیب، ضرورت تدوین کتب غنی و ارزشمند برای رفع نیازهای علمی دانشجویان رشته حقوق و نیز رشته‌های متأثر از آن، باید بیش از گذشته مورد توجه قرار گیرد؛ کتاب‌هایی که روزآمدی محتوای آنها از یک سو و تناسب آنها با نیاز دانشپژوهان از سوی دیگر، مورد توجه و لحاظ ناشر و نویسنده، قرار گرفته باشد.

مؤسسه آموزش عالی آزاد چتردانش، در مقام مؤسسه‌ای پیشگام در امر نشر کتب آموزشی روزآمد و غنی، توانسته است گام‌های مؤثربه را در همراهی با دانشجویان رشته حقوق بردارد. این مؤسسه افتخار دارد که با بهره‌مندی از تجربیات فراوان خود و با رصد دقیق نیازهای علمی دانشجویان، به تولید آثاری همت گمارد که مهم‌ترین دستاوردهای آن‌ها، تسهیل آموزش و تسریع یادگیری پژوهندگان باشد. انتشارات چتر دانش امیدوار است با ارائه خدمات درخشنان، شایستگی‌های خود را در این حوزه علمی بیش از پیش به منصة ظهر برساند.

فرزاد دانشور
مدیر مسئول انتشارات چتر دانش

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين و الصلاة و السلام على سيدنا محمد و آله الطاهرين و اللعن
الدائم على اعدائهم اجمعين

«فقه» یکی از مواد آزمون های ورودی «مرکز وکلای قوه قضاییه» و «کانون وکلای دادگستری» است به همین جهت داوطلبان این آزمون ها به دنبال یافتن منابع قابل اعتماد برای آمادگی جهت شرکت در این آزمون ها هستند. حسب اطلاعیه های منتشره، منبع این درس در آزمون کانون وکلاء، ابواب سه گانه «وکالت، شهادات و حدود» است. همچنین در آزمون مرکز وکلاء ابواب پنج گانه «وکالت، شهادات، اقرار، ایمان و قضاء» از همان کتاب معرفی شده است. همانطور که مشخص است دو باب «وکالت و شهادات» مشترک در دو آزمون بوده و سایر ابواب، به طور اختصاصی در هر آزمون، مورد طرح سوال قرار می گیرند.

کتاب حاضر، یه متن آموزشی دربردارنده هر شش باب منبع هر دو آزمون است که برای داوطلبان این آزمون ها با ویژگی زیر تدوین یافته است:

- ۱- متن مندرج در کتاب حاضر، تخلیصی از منبع اصلی است لذا مواردی که به نظر نگارنده، جنبه آزمونی قابل توجهی نداشته، در کتاب نیامده است و با اندکی دخل و تصرف، در قالب متن حاضر، به مخاطبان تقدیم می گردد.
- ۲- برای تسهیل در فهم مخاطب، ترتیب ذکر مطالب، مطابق با متن اصلی نبوده بلکه با برخی جایجایی ها که مخل به معنا نبوده، صورت جدیدی یافته است.
- ۳- کلیه مطالب به صورت موضوع بندی شده در کتاب درج شده تا

مخاطب، پیش از مطالعه هر مطلب، از موضوعش اطلاع یابد.

۴- کلیه مطالب به زبان فارسی ترجمه شده و در موارد نیاز به توضیح بیشتر، عبارات توضیحی در [] قرار گرفته است.

۵- در منبع اصلی در انتهای کتاب حدود، احکام اهل ذمہ مورد بررسی قرار گرفته است ولی با توجه به اینکه در آزمون وکالت سال ۱۴۰۰ از این مبحث هیچ سوالی طرح نگردیده، لذا در کتاب حاضر نیز نکات مربوط به این مبحث نیز درج نشده است.

۶- توصیه می شود که کتاب حاضر به همراه کتاب «مجموعه پرسش های چهار گزینه ای متون فقه وکالت» تالیف صاحب همین قلم، مطالعه گردد تا فهم مطالب را تسهیل نماید.

از تمام دانشپژوهان گرامی استدعا می نمایم که پس از مطالعه این کتاب، نظرات عالمانه خود را به نگارنده انتقال دهنند تا در صورت لزوم، در چاپ های بعدی، اشکالات و ایرادات احتمالی، مرتفع شده و قابلیت بهره مندی از این مجموعه، بیش از گذشته، برای مخاطبان فراهم گردد. از خداوند متعال خواهانم که این مجموعه را وسیله ای سودمند برای تعلیم و آموزش فقه نورانی اهل بیت علیهم السلام به طالبان و فراغیران علوم اسلامی، قراردهد؛ إن شاء الله تبارك و تعالى.

نگارنده در اینستاگرام: @ali_banisadr

والسلام عليكم و رحمة الله و بركاته

سیدعلی بنی صدر

محرم الحرام ۱۴۴۴

فهرست

٨	كتاب الوكالة
٢٦	كتاب الشهادات
٥٠	كتاب القضاء
١١٨	كتاب الاقرار
١٣٨	كتاب الايمان
١٥٤	كتاب الحدود
١٥٤	تمهيد: القواعد العامة
١٦٢	الفصل الأول: في حد الزنا
١٨٥	الفصل الثاني: في حد اللواط
١٨٨	الفصل الثالث: في حد السحق
١٨٩	الفصل الرابع: في حد القيادة
١٩٠	الفصل الخامس: في حد القذف
٢٠١	الفصل السادس: في حد المسكر
٢٠٩	الفصل السابع: في حد السرقة
٢٣١	الفصل الثامن: في حد المحارب
٢٣٨	الفصل التاسع: في حد الارتداد
٢٤٦	فهرست تفصيلي

كتاب الوعاء

❖ کتاب الوکاله ❖

۱ تعریف وکالت

تعریف ۱: [الوکاله] و هي تفویض أمر إلى الغير ليعمل له حال حياته
وکالت عبارت است از واگذار کردن کاری به دیگری برای آن که وی آن کار را در
زمان حیاتش برای او [يعني موکل] انجام دهد.

تعریف ۲: إرجاع تمثیله أمر من الأمور إليه له حالها
يا محول نمودن راه اندازی کاری از کارها به وی [يعني وکیل] برای او [يعني
موکل] در حال حیاتش

۲ ایجاب و قبول در وکالت

وهي عقد يحتاج إلى إيجاب و قبول. إيجاب بكل ما دل على هذا المقصود كقوله وکلتک
و قبول بكل ما دل على الرضا به
وکالت عقدی است که نیازمند ایجاد است به هر چیزی که بر این مقصود [يعني
عقد وکالت] دلالت نماید و قبول حاصل می شود بر هرچه که دلالت نماید بر رضایت
به آن وکالت

۳ وکالت معاطاتی

الأقوى وقوعها بالمعاطاة

بنابر نظر قوى تر وکالت با معاطات نيز واقع می شود

مثال **بأن سلم إليه متاعاً لبيعه فتسليمه لذلك**

به این ترتیب که کالایی برای فروش به وکیل تسليم شود و او نیز کالا را به همین

منظور تحويل بگيرد.

۴ وکالت مکاتبه‌ای

بل لا يبعد تحقيقها بالكتابة من طرف الموكل و الرضا بها فيها من طرف الوكيل و إن تأخر وصولها إليه مدة، فلا يعتبر فيها المولادة بين ايجابها و قبولها بلكه بعيد نيست كه وکالت با نوشتن از طرف موکل و رضایت به مورد وکالت از طرف وکیل واقع شود؛ اگرچه رسیدن قبول وکیل به موکل به تأخیر افتاد. بنابراین در وکالت، موالات بين ايجاب آن و قبولش شرط نيست

۵ تعلیق در وکالت

۱- يشرط فيها التجييز بمعنى عدم تعليق أصل الوکالة على شيء بنابر احتیاط در وکالت تنجيز شرط است؛ به این معنی که اساس عقد وکالت بر چیزی معلق نباشد.

مثال کقوله مثلاً إذا قدم زيد وكتلك في كذا

مانند بيان کسی که می گوید «وکیل نمودم تو را در فلان کار هرگاه زید بباید»

۲- لا بأس بتعليق متعلقاتها

معلق نمودن متعلق وکالت [و نه اساس عقد وکالت] مانع ندارد [به این ترتیب که عقد منجزاً تشکیل شود، اما انجام متعلق آن به معلق بر امر دیگری گردد]؛

مثال کقوله أنت وكيلي في أن تبيع داري إذا قدم زيد

مانند بيان کسی که می گوید «تو وکیل من هستی در فروش خانه ام هرگاه زید بباید»

۶ شرایط وکیل و موکل

۱- یشرط فی کل من الموكول والوکیل البلوغ والعقل والقصد والاختیار فیجوز للولي
کالاب والجد للصغر أن يوکل غيره فيما يتعلق بامولی علیه مما له الولاية علیه
نسبت به هر یک از وکیل و موکل، بلوغ و عقل و قصد و اختیار شرط است. پس
برای پدر و جد پدری صغیر جایز است که به دیگری و کالت بدهند در اموری که به
مولی علیه تعلق داشته و در آن امور برای وی بر مولی علیه خود ولایت وجود دارد.

استثنا ۱ لا یشرط البلوغ في الوکیل في مجرد إجراء العقد على الأقرب، فيصح توکیله
فیه إذا كان ممیزاً مراعیاً للشروط

چنانچه وکالت تنها نسبت به اجرای عقد باشد [مقصود آن است که وکالت تنها در
خصوص اجرای صیغه عقد باشد]، بلوغ در وکیل شرط نیست؛ پس وکالت دادن به
وی در خصوص اجرای عقد اگر صغیر ممیز بوده و شرایط را رعایت نماید صحیح
است.

استثنا ۲ لو جوزنا للصبي بعض التصرفات في ماله كالوصية بالمعروفي من بآئع عشر
سنین جاز له التوکیل، فيما جاز له

- اگر برای کودک بعضی تصرفات را در مالش، همچون وصیت به امر خیر (برای
کسی که ده ساله است) را جایز بدانیم، برای او وکالت دادن جایز است در آنچه که
برای وی تصرف [در آن] جایز است.

۲- فلا یصح توکیل المحجور عليه لسفه أو فلس فيما حجر عليهما فیه دون غيره
کالطلاق ولكن تصح وكالة المحجور عليه لسفه أو فلس عن غيرهما ممن لا حجر عليه
پس وکالت دادن محجور علیه در مواردی که بخاطر سفه یا افلاس در آن محجور
است، صحیح نیست. ولی نسبت به امور دیگری همچون طلاق مانع ندارد ولی
وکیل شدن محجوری که به واسطه سفه یا ورشکستگی محجور است (و نه سایر
محجورین) از کسی که محجور نیست، صحیح است.

٣- أن يكون إيقاعه جائزًا له، فلا يصح منه التوكيل في عقد النكاح إن كان محرباً، وفي الوکيل کونه متمكنًا عقلاً و شرعاً من مباشرة ما تکول فيه، فلا تصح وكالة المحرّم في إيقاع عقد النكاح

و [شرط ديگر آن است که] واقع ساختن آن کار برای او جایز باشد؛ پس وکالت از جانب وی، در عقد نکاح اگر محرّم باشد [يعنى در حال احرام حج یا عمره باشد] صحيح نیست. و شرط است که وکیل عقلاً و شرعاً در انجام آنچه در آن به وی وکالت داده شده، توانایی داشته باشد. پس وکالت محرّم در انعقاد عقد نکاح، صحيح نیست.

٤- لا تعتبر القدرة عليه خارجاً مع كونه مما يصح وقوعه منه شرعاً
قدرت داشتن در خارج بر انجام مورد وکالت شرط نیست در صورتی که مورد وکالت از جمله اموری باشد که شرعاً انجامش از جانب او صحیح باشد.

مثال يجوز ملن لم يقدر على أخذ ماله من غاصب أن يوكل فيه من يقدر عليه
برای کسی که نمی تواند مال خود را از غاصب بگیرد، جایز است که در خصوص آن کار به شخصی که بر انجامش قدرت دارد، وکالت بدهد.

٥- لا يشترط في الوکيل الاسلام إلا فيما لا يصح وقوعه من الكافر
شرط نیست که وکیل مسلمان باشد، مگر در مواردی که انجامش از سوی کافر صحیح نیست[مانند مثال های زیر وکالت در آن ها باطل است]:

مثال ۱ کابیتیاع المصحف لکافر
مانند خرید قرآن برای کافر

مثال ۲ کاستیفاء حق من المسلم أو مخاصمة معه وإن كان ذلك مسلم
مانند گرفتن حقی از مسلمان [توسط وکیل کافر] یا مخاصمه با مسلمانی [توسط وکیل کافر] و اگرچه که [این کار وکیل کافر] برای موکل مسلمان باشد.

۶- ما کان شرطًا في الموكِل و الوکيل ابتدائاً شرط فيهما استدامةً

آنچه در موکل و کیل، ابتدائاً [یعنی در حین انعقاد و کالت] شرط است به طور استمراری نیز در خصوص آنها شرط است.

۷ شرایط مورد و کالت

۱- يشترط فيما وكل فيه أن يكون سائغاً في نفسه

شرط است که مورد و کالت به خودی خود جایز بوده و موکل شرعاً مجاز به انجام آن باشد.

مثال تجوز الوکالة في حیازة المباح كالاستسقاء والاحتطاب وغيرهما، فإذا وكل شخصاً

فيها و قد حاز بعنوان الوکالة عنه صار ملكاً له

و کالت دادن در حیازت مباحثات مانند جمع آوری آب و جمع آوری هیزم و غیر اینها جایز است. پس اگر شخصی و کیل شود در این امور و حیازت نماید به عنوان و کالت از موکل، [آنچه حیازت نموده است] ملک موکل می گردد.

۲- يشترط فيما وكل فيه أن يكون للموكِل سلطنةً شرعاً على إيقاعه

شرط است که موکل شرعاً مجاز به انجام مورد و کالت باشد

مثال لا توکیل في المعاصی كالسرقة والغصب والقمار

و کالت دادن در گناهان مانند سرقت و غصب و قمار صحیح نیست.

استثناء لو لم يتمكن شرعاً أو عقلاً من إيقاع أمر إلا بعد حصول أمر غير حاصل حين

التوکیل فلا إشكال في جواز التوکیل فيه تبعاً لما تمکن منه

اگر موکل شرعاً یا عقلاً نسبت به انجام کاری توانایی نداشته باشد، مگر پس از حصول امر دیگری که در زمان و کالت دادن موجود نیست، پس در و کالت دادن نسبت به آن امر به تبع آنچه که نسبت به آن تمکن دارد اشکالی نیست،

مثال ۱ لو وکله في تزويج امرأة له ثم طلاقها

مانند آنکه وکیل کند او را در تزويج زنی برای وی سپس طلاق آن زن [چنین و کالتی صحیح است].

مثال ۲ شراء مال ثم بيعه

مانند آنکه [وکیل نماید شخصی را برای] خرید کالایی سپس فروش آن کالا [چنین و کالتی صحیح است].

۳- يشترط في الموكـل فيه أن يكون قـابلاً للتفـويض إلى الغـير بأنْ لم يـعتبر فيـه المـباشرـة من المـوكـل و فـاما العـبـادـات الـبدـنية كالـصلـاة و الصـيـام و الحـجـ فـلا يـصـحـ فيها التـوكـيل و لـكـنـ تـصـحـ الوـکـالـةـ فيـ العـبـادـاتـ الـماـلـيةـ كالـزـکـاـةـ وـ الـخـمـسـ.

شرط است در مورد وکالت که قابل واگذار کردن به دیگری باشد به ترتیبی که در [انجام] آن مباشرت از جانب موکل شرط نباشد. و اما در عبادات بدنی، همچون نماز و روزه و حج و غیراینها، وکالت دادن صحیح نیست ولی وکالت در عبادات مالی مانند اخراج زکات و خمس و صحیح است.

مثال ۳ يـصـحـ ايـضاًـ يـصـحـ التـوكـيلـ فيـ جـمـيعـ الـعـقـودـ وـ الـايـقـاعـاتـ إـلاـ الـيمـينـ وـ الـلعـانـ وـ الـايـلـاءـ وـ الشـهـادـةـ.

وکالت دادن در تمام عقود و ایقاعات صحیح است مگر وکالت در قسم و لuan و ایلاء و شهادت.

۴- يـشـتـرـطـ فيـ المـوكـلـ فيهـ التـعـيـنـ بـأنـ لاـ يـكـونـ مـجهـولاًـ أوـ مـبـهـماًـ،ـ فـلوـ قـالـ:ـ "ـوـكـلتـكـ عـلـىـ أـمـرـ مـنـ الـأـمـورـ"ـ لـمـ يـصـحـ.

شرط است که مورد وکالت، معین باشد به ترتیبی که مجهول یا مبهم نباشد. پس اگر بگوید: «تو را در کاری از کارها وکیل نمودم» وکالت صحیح نیست.

٨ اقسام وکالت

الوکالة إما خاصة و إما عامة و إما مطلقة

وکالت یا خاص و یا عام و یا مطلق است

✓ **خاصة كما إذا وكله في شراء بيت معين**

خاص مانند آنکه وکالت دهد در خرید خانة معین

✓ **عامة كما إذا وكله في جميع التصرفات الممكنة في جميع ما يملكه**

عام مانند آنکه وکالت دهد در همه تصرفات نسبت به تمام اموالش

✓ **مطلقة كما لو قال: أنت وكيلي في التصرف في مالي.**

مطلق مانند آنکه بگوید: تو وکیل من در تصرف در مالم هستی.

و الظاهر صحة الجميع.

ظاهراً وکالت به هر سه صورت صحيح است.

٩ معاملة وكيل با خود

لو وكله في بيع سلعة أو شراء متعاق فإن صرح بكون البيع أو الشراء من غيره أو بما يعم

نفسه فلا إشكال، وإن أطلق فيعم نفس الوكيل والأحوط عدم الصحة في الاطلاق

اگر شخصی دیگری را در فروش کالایی یا خرید کالایی وکیل نماید، اگر تصریح

نماید که فروش یا خرید از دیگری باشد یا [به گونه ای وکالت دهد که صراحتاً]

خود وکیل را نیز در برگیرد، اشکالی نیست؛ ولی اگر عقد را به طور مطلق منعقد

کند خود وکیل را نیز دربرمی گیرد اگرچه صحیح ندانستن وکالت مطابق، مطابق

احتیاط است.

مثال لو قال: "أنت وكيلي في أن تبيع هذه السلعة أو تشتري لي المتعاق الفلاني" فيجوز

أن بيع السلعة من نفسه أو يشتري له المتع من نفسه

اگر موکل بگوید: «تو وکیل من در فروش این کالا یا خرید کالای فلانی برای من هستی». پس [در این صورت] برای وکیل جایز است که کالا را به خودش بفروشد یا کالا را از خودش برای موکل بخرد.

١٠ حدود اختیارات وکیل

لا بد أن يقتصر الوكيل في التصرف في الموكول فيه على ما شمله عقد الوکالة و لو خالف الوکيل و أتى بالعمل على نحو مُيشمله عقد الوکالة فإن كان مما يجري فيه الفضوليّة كالعقود توقفت صحته على إجازة الموكول

به ناچار وکیل باید در تصرف در مورد وکالت بر آنچه که عقد وکالت آن را در بر می گیرد اکتفا کند پس اگر وکیل با موکل خود مخالفت نموده و کاری کند که در شمول عقد وکالت نیست [یعنی کاری خارج از حدود اذن خود انجام دهد]، اگر آن کار از جمله اموری است که وقوع فضولی آن متصور است، مانند عقود، صحتش بر موقف بر اجازه موکل است.

مثال١ إذا وکله في بيع داره فآجرها

مانند آن زمانی که شخصی را وکیل نماید در فروش خانه اش ولی وکیل، خانه را اجاره دهد [در این صورت اجاره فضولی و غیرنافذ است].

مثال٢ إذا وکله في بيعها نقداً فباع نسيئه

مانند آن زمانی که وی را وکیل نماید در فروش آن مال به طور نقدی ولی وکیل آن را به نسیبه بفروشد [در این صورت بيع فضولی و غیرنافذ است].

فالحاصل:

نتیجه آنکه:

۱- الوکیل بالخصوصه لا یهلك الصلح عن الحق او الابراء منه إلا أن يكون وکیلاً في ذلك أيضاً بالخصوص

وکيل در يك دعوي نمي تواند حق [موکل خود را] صلح يا ابراء نماید مگر اينکه به خصوص در اين موارد نيز [از موکل خود] وکالت داشته باشد.

۲- لو وکله في الدعوى و ثبیت حقه على خصمہ لم يكن له بعد الاثبات قبض الحق، فللمحکوم عليه أن یمتنع عن تسليم ما ثبت عليه إلى الوکيل

اگر موکل شخصی را در دعوی و ثبیت حق خود، علیه دیگری و کیل نماید، [چنانچه دعوی منجر به اثبات حق موکل گردد] پس از اثبات حق، وکیل نمی تواند حق موکل را قبض نماید. پس محکوم علیه می تواند از تسليم آنچه برای موکل اثبات شده به وکیل خودداری نماید.

۳- لو وکله في استيفاء حق له على غيره فجحده من عليه الحق لم يكن للوکيل مخاصمه و مرافعته و ثبیت الحق عليه ما لم يكن وکیلاً في الخصومة

اگر موکل شخصی را برای گرفتن حق خود علیه دیگری و کیل نماید و آن دیگری آن حق را انکار نماید، آن وکیل نمی تواند طرف دعوی وی قرار گرفته با وی مرافعه نماید و [یا آن وکیل] حق را علیه آن شخص اثبات نماید، تا زمانی که وکیل در دعوی نباشد [چراکه وی وکیل در استيفای حق بوده است و نه وکیل در دعوی].

۴- لو وکله في قبض دینه من شخص، فمات قبل الأداء لم يكن له مطالبة وارثه إلا أن تشملها الوکالة

اگر داین کسی را در قبض دینش از مدیون وکیل کند و مدیون پیش از ادائی دین بمیرد، وکیل نمی تواند دین داین را از وارث وی مطالبه نماید مگر آنکه وکالت وی شامل وکالت در قبض دین از وارث مدیون نیز باشد.

۵- لو وکله في إيداع مال فاؤدعيه بلا إشهاد فجحد الودعى لم يضممه الوکيل إلا إذا وکله

فی آن یودعه مع الاشہاد فخالف

اگر موکل شخصی را در ودیعه نهادن مالی وکیل نماید، و وکیل آن مال را بدون آنکه شاهد بگیرد، به ودیعه بددهد و بعد مستودع، ودیعه را انکار نماید، وکیل ضامن نیست؛ مگر در زمانی که وکیل نماید شخص را در اینکه مال را به ودیعه گذارد همراه با شاهد گرفتن و وکیل تخلف نماید [که در این صورت چون وکیل شاهد نگرفته است، ضامن است].

۶- لا يجوز للوکيل أن يوكيل غيره في إيقاع ما توكل فيه لا عن نفسه ولا عن الموكيل إلا بإذنه.

وکیل نمی‌تواند در انعقاد آنچه نسبت به آن وکالت گرفته است، به دیگری وکالت بددهد؛ نه از جانب خود و نه از جانب موکل خود، مگر با اذن موکل

۱۱ وکالت طولی و عرضی

۱- لو كان الوکيل الثاني وکیلاً عن الموكيل كان في عرض الأول، فليس له أن يعزله ولا ينعزل بانزعاله، بل لو مات يبقى الثاني على وکالته؛

اگر وکیل دوم از جانب موکل منصوب شده باشد، در عرض وکیل اول خواهد بود. پس وکیل اول نمی‌تواند او را عزل کند و با عزل شدن وکیل اول، وی [یعنی وکیل دوم] عزل نمی‌گردد بلکه اگر وکیل اول بمیرد، وکالت وکیل دوم به قوت خود باقی است.

۲- و لو كان وکیلاً عنه كان له عزله، وكانت وکالته تبعاً لوكالته، فينعزل بانزعاله أو موقته؟

اگر وکیل دوم از جانب وکیل اول به وکالت رسیده باشد [و نه از جانب موکل، در این صورت] وکیل اول می‌تواند وی را عزل نموده و [در این صورت] وکالت وکیل دوم به تبع وکالت وکیل اول خواهد بود. پس با عزل وکیل اول یا با موت وکیل

اول منعزال می گردد

۳- للموکل عزل الثانی من دون عزل الوکیل الأول بکلا النحوین.
موکل می تواند [مستقیماً] وکیل دوم را عزل نماید، بدون آنکه عزل وکیل اول [صورت پذیرد] در هر دو صورت.

۱۲ عوامل انحلال وکالت

- ۱- فللوکیل آن یعزل نفسه مع حضور الموكل و غیبته، پس وکیل می تواند خود را در حضور موکل یا در غیاب وی عزل نماید
- ۲- للموکل آن یعزله، لکن انعزالة بعزله مشروط ببلوغه إیاه همچنین موکل می تواند وکیل را عزل نماید؛ ولی عزل شدنِ وکیل با عزل کردن توسط موکل، مشروط به رسیدن خبر عزل به وکیل است
- ۳- تبطل الوکالة بموت الوکیل، و کذا بموت الموكل و إن لم یعلم الوکیل بموته وکالت با مرگ وکیل باطل می شود و همچنین به مرگ موکل [باطل می گردد] و اگرچه وکیل از مرگ موکل بی خبر باشد
- ۴- تبطل الوکالة بعرض الجنون على كل منهما في الاطباقي، وفي غيره عقد وکالت باطل می شود با عرض جنون بر هریک از وکیل و موکل در جنون دائمی و در جنون ادواری
- ۵- باغماء كل منها عقد وکالت باطل می شود با بیهوشی هریک از وکیل و موکل
- ۶- بتلف ما تعلقت به الوکالة عقد وکالت باطل می شود با تلف مورد وکالت

۷- بفعل الموكل ما تعلقت به كما لو وكله في بيع سلعة ثم باعها

عقد وکالت باطل می شود با انجام مورد وکالت توسط موکل مانند آنکه او را وکیل کند در فروش کالایی سپس آن را بفروشد

۸- فعل ما ينافيه كما وكله في بيع شيء ثم أوقفه

عقد وکالت باطل می شود با انجام کار منافی با مورد وکالت مانند آنکه وکالت دهد در فروش کالایی سپس آن را وقف کند.

۹- لا يقبل إقرار الوكيل في الخصومة على موكله. فلو أقر وكيلاً للمدعي للمدعي عليه أو أقر وكيلاً للمدعي عليه للمدعي لم يقبل، وبقيت الخصومة على حالها وينعزل بذلك وكالته، لأنه بعد الأقرار ظالم في الخصومة بزعمه.

اقرار وکیل علیه موکلش در دعوی پذیرفته نیست؛ پس اگر وکیل مدعی به نفع مدعی علیه اقرار نماید یا [اگر] وکیل مدعی علیه به [ثبت] حق برای مدعی اقرار نماید، اقرارش پذیرفته نیست. و دعوی برجای خود باقی است و در این صورت [با اقرار وکیل علیه موکل خود] وی از وکالت منعزل گردیده و وکالتش باطل می شود؛ چراکه پس از اقرار در نظر وکیل، موکلش در دعوی ظالم بوده [و متعرض به حق طرف مقابل است و وکالت برای دفاع از ظلم ظالم صحیح نیست].

۱۳- وکالت در دعاوى و مخاصمات**۱- يجوز التوكيل في الخصومة والمرافعة لكل من المدعي والمدعي عليه ولا يعتبر رضا صاحبه، فليس له الامتناع عن خصومة الوكيل**

هریک از مدعی و مدعی علیه می توانند در دعوی و [جریان] دادرسی [به شخص دیگری] وکالت دهنند [تا وی از جانب آن ها در دادگاه حاضر شود]. و رضایت یک طرف دعوی در خصوص وکیل گرفتن طرف دیگر معتبر نیست؛ پس طرف دیگر نمی تواند از دعوی [یعنی طرف دعوی قرار گرفتن] با وکیل [طرف دیگر] خودداری نماید.

۲- وکیل المدعی وظیفته بث الدعوی علی المدعی علیه عند الحاکم، و إقامة البينة و تعديلها، و تحلیف المنکر، و طلب الحکم علی الخصم و بالجملة كل ما هو وسیلة إلى الایثات

- وظیفه وکیل مدعی، تشریح دعوی بر علیه مدعی علیه نزد قاضی است و نیز اقامه بینه و اثبات عدالت شهود و قسم دادن منکر و درخواست صدور حکم از سوی قاضی علیه طرف دیگر [نیز از دیگر وظایف وکیل مدعی است] و خلاصه اینکه [ارائه] هر آنچه که وسیله ای برای اثبات [ادعای مدعی] باشد [در زمرة وظایف وکیل مدعی است].

۳- وکیل المدعی علیه وظیفته الانکار، و الطعن علی الشهود، و إقامة بینة الجرح، و مطالبة الحاکم بسماعها و الحكم بها، و بالجملة علیه السعي في الدفع ما أمكن
و وظیفه وکیل مدعی علیه انکار و طعن بر شهود و اقامه بینه بر جرح شهود و درخواست از قاضی برای استماع بینه و صدور حکم بر اساس آن است. و خلاصه اینکه وکیل مدعی علیه باید در حد امکان سعی در دفع نمودن [ادله مدعی و وکیل وی] بنماید.

۴- لو ادعی منکر الدين مثلاً في أثناء مدافعة وکیله عنه الأداء أو الابراء انقلب مدعیاً وصارت وظیفة وکیله إقامة البینة على هذه الدعوی و غيرها مما هو وظیفة المدعی، و اگر مثلاً کسی که منکر دین است، در اثنای دفاع وکیلش از وی، ادعای ادائی دین یا ابرای آن را نماید [با این ادعای وی بر اداء یا ابرای دین، خود بخود] به مدعی مبدل گشته و وظیفه وکیلش [از این پس] اقامه بینه بر این دعوی و دیگر وظایف وکیل مدعی می شود و [متقابلًاً] وظیفه طرف مقابلش انکار دعوی و دیگر وظایف مدعی علیه می گردد.

١٤ وکلای متعدد

١- یجوز أن یتوکل اثنان فصاعداً عن واحد في أمر واحد و یجوز أن یوکل اثنين فصاعداً بالخصوصية كسائر الأمور

جایز است که دو نفر یا بیشتر، از یک نفر در یک کار، و کالت بگیرند و نیز جایز است که در دعوی (همانند دیگر امور) به دو نفر یا بیشتر و کالت داده شود.

٢- فإن صرح الموكل بانفرادهما جاز لكل منهما الاستقلال في التصرف من دون مراجعة الآخر، لو مات أحدهما بقيت وكالة الباقي

اگر موکل به انفرادی بودن و کالت تصریح کند، برای هریک از ایشان جایز است که به طور مستقل تصرف کنند بدون مراجعه به وکیل دیگر پس اگر یکی از ایشان بمیرد، و کالت دیگر باقی است و باطل نمی‌شود.

٣- فإن صرح الموكل بالإجتماع و الانضمام لم یجز الانفراد لأحدهما و لو مع غيبة صاحبه أو عجزه بل يتشاوران و يتباصران و يعوض كل منهما صاحبه و يعيشه على ما فوض إليهما. لو مات أحدهما بطلت الوكالة رأساً

اگر موکل به اجتماعی و انضمای بودن و کالت تصریح کند، برای هریک از ایشان جایز نیست که به طور مستقل تصرف کنند حتی در صورت غیبت یا عجز وکیل دیگر بلکه باید از یکدیگر مشورت گیرند و راهنمایی و کمک کنند یکدیگر را و پشتیابی کند هر وکیل دیگری را نسبت به آنچه به او واگذار شده است. پس اگر یکی از ایشان بمیرد و کالت دیگری نیز باطل می‌شود.

٤- الاطلاق المتنزل منزلة الاجتماع و الانضمام و كالت دادن به صورت مطلق در حكم و كالت اجتماعي است.

١٥ بید و کبیل

الوکیل امین بالنسبة إلى ما في يده لا يضمنه إلا مع التفريط أو التعدي و لا تبطل بذلك وكالته

وکبیل امین است [و به همین جهت] نسبت به آنچه در دست دارد، ضامن نیست [و یدش امانی است] مگر در صورت تعدی یا تفريط ولی با تعدی یا تفريط، وی عقد و کالتش باطل نمی شود.

مثال كما إذا لبس ثوباً كان وكيلًا في بيعهما فلو باع الثوب بعد لبسه صحيح بيعه، وإن كان ضامنا له لو تلف قبل أن يبيعه

مانند هنگامی که لباسی را پوشید که وکیل در فروش آن ها است. پس اگر لباس را پس از پوشیدنش بفروشد، بیعش صحیح است؛ اگرچه [وکیل] نسبت به آن لباس ضامن است، اگر قبل از فروشش تلف شود.

١٦ یک فرص خاص

لو وكله في استيفاء دينه من زيد فجاء إليه للمطالبة فقال زيد: "خذ هذه الدرارهم و اقض بها دين فلان" - أهي موكله - فأخذها صار وکیل زید في قضاء دینه، و كانت الدرارهم باقية على ملك زید ما لم يقبضها صاحب الدين، ولوکیل أن یقبض نفسه بعد أخذذه من المديون بعنوان الوکالة عن الدائن في الاستيفاء، فلزيad استردادها ما دامت في يد الوکیل و لم یتحقق القبض من الدائن بنحو مما ذكر، ولو تلفت عنده بقی الدين بحاله، ولو قال: خذها عن الدين الذي تطالبني به لفلان فأخذها كان قابضا للموکل و برأت ذمة زید، وليس له الاسترداد.

اگر شخصی دیگری را در استیفای دینش از زید وکیل نماید و وکیل برای مطالبه دین به جانب مديون[یعنی زید] برود و زید بگوید: «اين درهم ها را بگير و با آن دین فلانی - يعني موکل وی - را بپرداز». پس [اگر] وکیل درهم ها را بگیرد، بدین

ترتیب و کیل زید در پرداخت دینش می‌شود و تا زمانی که قبض درهم‌ها توسط داین [یا همان موکل اول] صورت نگرفته، درهم‌ها در مالکیت زید باقی است و در این حال و کیل می‌تواند پس از آنکه درهم‌ها را از مدیون گرفت، خود به عنوان وکالت از داین در استیفاء قبض نماید بنابراین زید می‌تواند تا زمانی که پول در دست و کیل است و قبض (به ترتیبی که ذکر شد) توسط داین محقق نشده، آن را برگرداند. پس اگر پول در نزد و کیل تلف شود، دین به حال خود باقی است. ولی اگر مدیون [به وکیل داین] بگوید: «این پول را بابت دینی که از من برای فلانی مطالبه می‌کنی بگیر» و آن وکیل نیز بگیرد، در واقع وکیل از جانب موکل خود [یعنی داین] قبض نموده و با این قبض، ذمه زید بری می‌شود و نمی‌تواند پول را استرداد نماید.

١٧ اجرت و کیل

يُجْوزُ التوكيل بِجُعلٍ و بغيره، و إِما يَسْتَحِقُ الْجُعلُ فِي الْأُولِ بِتَسْلِيمِ الْعَمَلِ لِالْمُوكَلِ فِيهِ جائز است وکالت دادن با قرار دادن جعل و غیر آن. در صورت اول [که جعل برای وکیل مقرر شده] وکیل با تسليم [و انجام] کار مورد وکالت مستحق جعل می‌گردد.

مثال لو وکله في البيع أو الشراء و جعل له جعلا فله المطالبة به بمجرد إتمام المعاملة وإن لم يتسلم الموكل الثمن أو المثمن

پس اگر کسی را در فروش یا خرید وکیل نماید و برای وی جعلی مقرر نماید، وکیل می‌تواند به مجرد پایان معامله، جعل خود را مطالبه نماید، اگرچه موکل ثمن یا مثمن [خرید یا فروش مورد وکالت] را از طرف دیگر دریافت نکرده باشد

١٨ اختلافات وکیل و موکل

١- لو اختلافا في التوكيل فالقول قول منكره:

اگر وکیل و موکل در اصل وکالت اختلاف کنند، قول منکر مقدم است.

۲- لو اختلافاً في التلف الوكيل فالقول قول الوكيل؛

اگر وکیل و موکل در تلف اختلاف کنند، قول وکیل مقدم است.

۳- لو اختلافاً في تفريط الوكيل فالقول قول الوكيل؛

اگر وکیل و موکل در تفريط اختلاف کنند، قول وکیل مقدم است.

۴- لو اختلافاً في دفع إملاك إلى الموكيل فالظاهر أن القول قول الموكيل.

اگر وکیل و موکل در دفع مال اختلاف کنند، قول موکل مقدم است.

କବିତାକୁଣ୍ଡଳ

❖ كتاب الشهادات ❖

١٩ شرایط شاهد

القول في صفات الشهود وهي امور:

سخن صفات شهود که چند مورد است [در ادامه شرح این موراد خواهد آمد].

٢٠ شرط اول: بلوغ

الأول: البلوغ، فلا اعتبار بشهادة الصبي

اول: بلوغ، پس شهادت صغير در هیچ دعوايی، اعتبار ندارد

٢١ شرط دوم: عقل

الثاني: العقل، فلا تقبل شهادة المجنون حتى الأدواري منه حال جنونه، ويتحقق به في عدم القبول من غالب عليه السهو أو النسيان أو الغفلة أو كان به البلة

دوم: عقل، پس شهادت مجنون اعتبار ندارد. حتی اگر مجنون ادواری در حال جنون شهادت دهد، اعتبار ندارد. حکم مجنون نسبت به افرادی که دچار غالب سهو یا فراموشی یا غفلت هستند یا ابله هستند نیز جاری است.

٢٢ شرط سوم: اسلام

الثالث: الاسلام، فلا تقبل شهادة كل مخالف في شيء من اصول العقائد، بل لا تقبل شهادة من أنكر ضروريًا من الاسلام كمن أنكر الصلاة أو العجّ أو نحوهما

سوم: اسلام پس کسی که با یکی از اصول عقاید [مانند: توحید یا معاد] مخالف باشد، شهادتش پذیرفته نیست. بلکه کسی که یکی از ضروریات اسلام مانند نماز

یا حج و امثال اینها را انکار کند نیز شهادتش پذیرفته نیست.

۲۳ شرط چهارم: ایمان (شیعه دوازده امامی بودن)

الرابع: الإيمان، فلا تقبل شهادة غير المؤمن - فضلاً عن غير المسلم - مطلقاً على مؤمن أو غيره أو لهما

چهارم: ایمان [یعنی شیعه اثنی عشری بودن شرط است. به کسی که شیعه دوازده امامی است، مؤمن گفته می‌شود بنابراین شهادت مسلمان مؤمن، مقبول است]، پس شهادت غیرمؤمن، پذیرفته نیست تا چه رسد به غیرمسلمان.

استثناء ۱ قبل شهادة الذمي العدل في دينه في الوصية بماله؛ إذا لم يوجد من عدول المسلمين من يشهد بها

شهادت کافر ذمی که در دینش عادل باشد نسبت به وصیت تمیلیکی پذیرفته است به شرط آنکه از مسلمانان عادل [واجد شرایط] کسی پیدا نشود که شاهد این وصیت باشد.

استثناء ۲ يلحق بالذمي المسلم غير المؤمن إذا كان عدلاً في مذهبه

در این وصیت تمیلیکی، شهادت مسلمان غیرمؤمن که عادل در مذهبش باشد، با شرایط قبل همانند شهادت کافر ذمی، مقبول است.

نکته ۱ لا يلحق بالذمي الفاسق من أهل الإيمان

در این مسئله، مسلمان مؤمن فاسق، حکم ذمی را ندارد و شهادتش مقبول نیست.

نکته ۲ لا تقبل شهادة الحربي مطلقاً

شهادت کافر حربی مطلقاً [یعنی در وصیت و غیروصیت] مقبول نیست.

۲۴ شرط پنجم: عدالت

الخامس: العدالة، وهي الملكة الرادعة عن معصية الله تعالى. فلا تقبل شهادة الفاسق، وهو المركب للكبيرة أو المضر على الصغيرة؛ المشهور بالفسق إن قاب لتقبل شهادته، لا تقبل حتى يستبان منه الاستمرار على الصلاح وحصول الملكة الرادعة.

پنجم: عدالت، که عبارت است از یک حالت درونی نفسانی که مانع ارتکاب گناه می‌شود. [کسی که دارای این ملکه باشد، عادل است و کسی که فاقد این ملکه باشد، فاسق نام دارد]، پس شهادت فاسق، پذیرفته نیست. فاسق کسی است که مرتکب گناه کبیره شود یا بر گناه صغیره اصرار ورزد. کسی که مشهور به فسق است اگر برای اینکه شهادتش پذیرفته شود، توبه کند، شهادتش پذیرفته نمی‌شود مگر آنکه استمرار او بر صلاح و به دست آوردن ملکه عدالت، محرز شود.

✓ لا تقبل شهادة القاذف إلا إذا قاب

شهادت قاذف پذیرفته نیست مگر آنکه توبه کند.

✓ تُقبل شهادة المُتَّخِذ واللَّاعِب بالحِمام

شهادت کسی که کبوتر نگه می‌دارد و کبوتر بازی می‌کند، پذیرفته است.

✓ لا ترد شهادة أرباب الصنائع المكرورة، كبيع الصرف وبيع الأكفان وصنعة الحجامة والحياة ونحوه

شهادت صاحبان مشاغل مکروه رد نمی‌شود مانند بیع صرف و کفن فروشی و حجامت و بافندگی و امثال اینها

✓ لا ترد شهادة ذوي العاهات الخبيثة كالأجذم والأبرص

شهادت کسانی که دچار بیماری خبیث مانند جذام و برص هستند نیز پذیرفته می‌شود.

٢٥ شرط ششم: حلال زادگی

السادس: طيب المولد، فلا تقبل شهادة ولد الزنا وإن أظهر الإسلام وكان عادلاً.
ششم: حلال زادگی، پس شهادت زنزاذه اگرچه مسلمان و عادل باشد، پذيرفته نيست.

٢٦ شرط هفتم: جانبدارانه نبودن

السابع: ارتفاع التهمة لا مطلقاً، بل الحاصلة من أسباب خاصة، وهي امور:
هفتم: عدم تهمت [يعنى جانبدارانه نبودن شهادت] البتنه نه به صورت مطلق بلكه فقط
در قالب يکي از موارد زير: [در موارد زير شهادت مقبول نيست]

١- منها: أن يجزء بشهادته نفعاً له (عيناً أو منفعة أو حقاً)
يکي از موارد اينست که از شهادتش نفعي (اعم از عين، منفعت یا حق) به او برسد.

مثال ۱ كالشريك فيما هو شريك فيه، وأما في غيره فتقبل شهادته

مانند شريك [که به نفع شريکش] در مال مشترك شهادت دهد [چنین شهادتی
پذيرفته نيست] اما شهادت او در غير مال مشترك پذيرفته است.

مثال ۲ والوصي والوكيل إذا كان لهما زيادة أجر بزيادة المال.

و نيز شهادت وصي و وكيل اگر از زيادي مال، اجرت زيادتری به ايشان برسد،
شهادتشان پذيرفته نيست.

٢- منها: إذا دفع بشهادته ضرراً عنه

يکي از موارد، آن است که با شهادت شاهد، ضرری از او دفع شود [که در اين
صورت شهادت او پذيرفته نيست].

مثال ۳ كشهادة العاقلة بجرح شهود الجنائية خطأ

مانند آنکه عاقلة محکوم عليه بر جرح شهود جنایت خطایي شهادت دهنند.

۳- منها: أن يشهد ذو العداوة الدينية على عدوه، و تقبل شهادته له إذا لم تستلزم

العداوة الفسوق

یکی از موارد، شهادت کسی علیه دیگری که با دشمنی دنیوی دارد [پذیرفته نمی‌شود] ولی شهادت او به نفع دشمنش پذیرفته است به شرط آنکه مستلزم فسوق نباشد [یعنی به شرط آنکه در دشمنی با او کار نکند که موجب خروج از عدالت شود].

نكّته وأما ذو العداوة الدينية فلا تردد شهادته له أو عليه

ولی اگر کسی با دیگری دشمنی دینی [نه دنیوی] داشته باشد، شهادتش به نفع یا به ضرر او رد نمی‌شود

۴- منها: السؤال بكفه، وإنما من يكون سائلاً في السوق وأبواب الدور، وكان السؤال حرفة وديدنا له

یکی از موارد، گدایی کردن است. مقصود اینست که اگر کسی در بازار و در مقابل منازل مردم گدایی کند به ترتیبی که شغل و حرفه اش شده باشد، [شهادتش مقبول نیست].

۵- منها: التبرع بالشهادة في حقوق الناس، فإنه يمنع عن القبول في قول معروف، وفيه تردد

یکی از موارد، شهادت بدون درخواست در حقوق الناس است [یعنی شاهد بدون درخواست مدعی، در دادگاه حاضر شود و شهادت دهد] که به نظر مشهور فقهاء، مانع قبول شهادت است ولی در این نظر تردید وجود دارد؛ [بنابراین امام خمینی بر خلاف مشهور فقهاء، مردود بودن شهادت تبرعی را نپذیرفته اند].

۶- ولا تقبل شهادة الأجير ملن آجره

شهادت اجیر به نفع کسی که او را اجیر کرده، پذیرفته نیست.

استثناء لو تحمل حال الإجارة وأذًاها بعدها تقبل

اگر اجير در حال اجاره، تحمل شهادت کند و پس از اتمام مدت اجاره، ادائی شهادت کند، پذيرفته است.

٢٧ استثنائات ارتفاع النهيـه:

١- النسب لا يمنع عن قبول الشهادة

خويشاوندي [بين شاهد و مشهود له يا مشهود عليه] مانع قبول شهادت نيست.

مثال كالآب لولده وعليه، والولد لوالده

مانند شهادت پدر به نفع فرزندش و به ضرر فرزندش و نيز شهادت فرزند به نفع پدرش [كه مقبول است].

استثناء و في قبول شهادة الولد على والده تردد

البته در قبول شهادت فرزند عليه پدر، تردید وجود دارد.

٢- لو شهدا مـن يرثـانـه فـمـات قـبـلـ الحـكـم فـأـنـتـقـلـ المـشـهـودـ بـهـ إـلـيـهـماـ، يـحـكـمـ بـهـ لـهـماـ بشـهـادـتـهـماـ

اگر دو نفر شهادت دهند به نفع کسی که از او ارث میبرند و قبل از صدور حکم، مشهودله بمیرد و مشهود به منتقل به شهود شود، قاضی باید مطابق شهادت ايشان، حکم کند.

٣- تقبـلـ شـهـادـةـ الصـدـيقـ عـلـىـ صـدـيقـهـ وـكـذـاـ لـهـ، وـإـنـ كـانـ الصـدـاقـةـ بـيـنـهـماـ أـكـيـدةـ
شهادت دوست عليه دوستش و نيز به نفع دوستش پذيرفته است اگرچه بين ايشان، دوستی صميمانه برقرار باشد.

٤- تقبـلـ شـهـادـةـ الضـيـفـ وـإـنـ كـانـ لـهـ مـيـلـ إـلـىـ المـشـهـودـ لـهـ
شهادت مهمان به نفع ميزبان پذيرفته است اگرچه ميل به جانب مشهودله داشته باشد.

۲۸ زمان اجتماع شرایط در شاهد

✓ من لا يجوز شهادته- لصغر أو فسق أو كفر- إذا عرف شيئاً في تلك الحال، ثم زال
المانع واستكملا الشروط، فأقام تلك الشهادة، تقبل.

کسی که شهادتش به واسطة صغر یا فسق یا کفر جایز نباشد، اگر در حال فقدان
شرایط تحمل شهادت کند ولی پس از آنکه مانع زائل شد و شروط کامل گردید،
اقامة شهادت کند، پذیرفته است.

✓ من لا يجوز شهادته لو أقامها في حال المانع فرداً ثم أعادها بعد زواله تقبل
کسی که شهادتش جایز نیست اگر در حال منوعیت، شهادت دهد سپس شهادت
را اعاده کند بعد از زوال مانع، پذیرفته می شود.

✓ لو شهدا عند الحاكم وقبل أن يحكم بهما ماتا أو جنا أو اغمي عليهمما أو فسقا أو
كفرا حكم بشهادتهمما

اگر دو شاهد نزد حاکم شهادت دهند و قبل از صدور حکم، بمیرند یا مجنون شوند یا
بیهوش شوند یا فاسق شوند یا کافر شوند، بر مبنای شهادت ایشان، رای صادر می شود.

استثناء لو شهدا عند الحاكم وقبل أن يحكم بهما فسقا أو كفرا فلا يثبت الحد في
حقوق الله محضاً كحد الزنا وفي المشتركة كالسرقة

اگر دو شاهد نزد حاکم شهادت دهند و قبل از صدور حکم، فاسق شوند یا کافر شوند،
شهادت ایشان حدی را در حقوق الله محض مانند حد زنا و نیز در حقوق الله مشترک
مانند حد سرقت، ثابت نمی کند.

۲۹ تحمل غیرارادي شهادت

إذا سمع الإقرار- مثلاً- صار شاهداً وإن لم يستدعي المشهود له أو عليه، فلا يتوقف كونه
شاهداً على الإشهاد والاستدعاء وكذا لو سمع اثنين يُوقعان عقداً كالبيع أو شاهد غصباً

أو جنائية، و لو قال له الغريمان أو أحدهما: «لا تشهد علينا» فسمع ما يوجب حكماً
ففي جميع تلك الموارد يصير شاهداً.

اگر کسی اقرار دیگری را بشنود، شاهد محسوب می‌شود [زیرا تحمل شهادت کرده است اگرچه به صورت غیرارادی و] اگرچه مشهودله یا مشهودعلیه از او تقاضای شاهد واقع شدن را نکرده باشند. همچنین است اگر کسی بشنود که دو نفر اقدام به انعقاد عقدی مانند بیع و امثال آن نمودند یا وقوع غصب یا وقوع جنایت را مشاهده کند حتی اگر بدھکاران یا یکی از ایشان به او بگویند که علیه ما شهادت نده، ولی چیزی را شنیده باشد که موجب حکم است، در تمام این موارد، شاهد محسوب می‌شود.

٢٠ حکم تحمل شهادت

الأحوط وجوب تحمل الشهادة إذا دعي إليه من له أهلية لذلك، والوجوب على فرضه كفائي؛ لا يتعين عليه إلا مع عدم غيره ممن يقوم بالتحمل.

بنابر احتیاط تحمل شهادت واجب است اگر دعوت بدان شده باشد کسی که اهلیت آن را دارد؛ واجب در اینجا کفایی است و عینی نمی‌شود مگر آنکه غیر از این شخص، شخص دیگری برای تحمل شهادت وجود نداشته باشد.

٢١ حکم اداء الشهادت

إن لم يتوقف أخذ الحق على شهادته فهو بال الخيار بين الشهادة والسكوت، وإن توقف وجبت عليه الشهادة بالحق؛ والوجوب على فرضه كفائي.

اگر گرفتن حق متوقف بر اداء شهادت نباشد، شاهد می‌تواند شهادت دهد یا سکوت کند ولی اگر متوقف بر شهادت باشد، واجب است اداء شهادت کند؛ واجب در اینجا واجب کفایی است.

۳۲ مستند شهادت

الظاهر في ذلك: العلم القطعي واليقين؛ و يكفي العلم القطعي بأي سبب: ملاك در شهادت، علم قطعی و یقین است؛ و کافی است که علم قطعی به هر سبب حادث شده باشد:

↙ مستندًا إلى الحواس الظاهرة فيما يمكن، كالبصر في المبصرات والسمع في المسموعات والذوق في المذوقات و هكذا

خواه مستند به حواس ظاهري باشد در مواردي که امکان پذير است مانند دیدن در دیدني ها و شنیدن در شنیدني ها و چشیدن در چشیدني ها و به همين ترتيب در سایر موارد

↙ أو من غير المبادئ الحسية حتى في المبصرات من السماع المفید للعلم القطعي خواه مستند به غير مبادی حسی باشد حتى در دیدني ها از شنیدن موجب علم قطعی

↙ حتى يكفي العلم الحاصل من التواتر والاشتهرار علم حاصل از تواتر و اشتهرار، کافی است.

استثناء يشكل إذا حصل العلم من الأمور غير العاديّة - كالجفر والرمل - وإن كان حجة للعام.

اگر علم از امور غیرعادی مانند جفر و رمل ناشی شود، اگرچه برای شخص، حجت است ولی شهادت بر مبنای آن، اشکال دارد.

٣٣ استناد به تسامع و استفاضة

✓ إن أفادا العلم يجوز الشهادة بهما; ولainحصر في امور خاصة، كالوقف والزوجية، بل تجوز في المبصرات والمسموعات

اگر تسامع و استفاضه، موجب علم شوند، می توان بر مبنای آن، شهادت داد و منحصر در امور خاصی مانند وقف و زوجیت نیست بلکه در دیدنی ها و شنیدنی ها نیز جایز است.

✓ إن لم يفدا علماً (و إنما أفادا ظناً ولو متاخماً للعلم) لا يجوز الشهادة بالمسبب. نعم يجوز الشهادة بالسبب

اگر تسامع و استفاضه موجب علم نشوند (اگر موجب ظن شوند، اگرچه ظن نزدیک به علم باشد) نمی توان به مسبب شهادت داد بلکه باید به سبب شهادت داد

مثال بأن يقول: «إن هذا مشهور مستفيض»، أو «إني أظن ذلك أو من الاستفاضة». مانند آنکه بگوید: «این مسئله مشهور مستفيض است» یا «من به این گمان دارم یا از استفاضه به این گمان رسیدم».

٣٤ استناد به امارات و اصول شرعیه

هل يجوز الشهادة مقتضى اليد والبيئة والاستصحاب و نحوها من الأamarات والاصول الشرعية؟

آیا شهادت به استناد قاعدة يد و استصحاب و ديگر امارات و اصول شرعیه، جایز است؟

✓ تجوز الشهادة بالملكية الظاهرية مع التصریح به

شهادت به استناد قاعدة يد و استصحاب، بر مالکیت ظاهری در صورت تصريح به آن، جایز است

مثال **بأن يقول: هو ملك له بمقتضى يده، لا بنحو الإطلاق**

مانند آنکه بگوید: آن ملک اوست به استناد قاعدة يد (نه به صورت مطلق).

✓ لا تجوز الشهادة بالملكية الواقعية مطلقاً

شهادت به استناد قاعدة يد و استصحاب بر مالکیت واقعی، جایز نیست.

٣٥ شهادت شخص نایبنا

يجوز للأعمى تحمل الشهادة وأداؤها إذا عرف الواقعة و تقبل منه و لو سمع الأعمى

وعرف صاحب الصوت علمأً، جازت شهادته

شخص نایبنا می تواند تحمل و ادای شهادت کند اگر واقعه را بداند و از او قبول می شود

و اگر نایبنا بشنود و صاحب صدرا به طور یقینی بشناسد، شهادتش جایز است.

٣٦ شهادت شخص ناشنوا

يجوز للأصم تحمل الشهادة وأداؤها إذا عرف الواقعة و تقبل منه فلو شاهد الأصم

الأفعال جازت شهادته فيها.

شخص ناشنوا می تواند تحمل و ادای شهادت کند اگر واقعه را بداند و از او قبول

می شود و اگر ناشنوا، افعال را ببیند، می تواند نسبت به آن، شهادت دهد.

٣٧ شهادت شخص لال

يجوز للأخرس تحمل الشهادة وأداؤها فإن عرف الحكم إشارته يحكم، وإن جهلها

اعتمد فيها على مترجمين عدلين.

شخص لال می تواند تحمل و ادای شهادت کند اگر حاکم، اشاره او را بفهمد، مطابق

آن حکم می کند و اگر نفهمد، باید بر دو مترجم، عادل، اعتماد کند.

٣٨ اقسام حقوق

✓ حقوق الله تعالى:

■ فإن كان من الحدود:

اگر از حدود باشد:

❖ منها ما يثبت بأربعة رجال أو يثبت بثلاثة رجال وامرأتين: الزنا الموجب للرجم

موردي که با «چهار شاهد مرد» یا «سه مرد و دو زن» ثابت می شود: زنای موجب سنگسار است.

❖ منها ما يثبت بأربعة رجال أو يثبت بثلاثة رجال وامرأتين أو برجلين وأربع

نساء: الزنا الموجب للجلد

موردي که با «چهار شاهد مرد» یا «سه مرد و دو زن» یا «دو مرد و چهار زن» ثابت می شود: زنای موجب تازیانه است.

❖ منها ما يثبت بأربعة رجال خاصة: اللواط و السحق و وطء المرأة الامية

مواردي که با «چهار شاهد مرد» ثابت می شوند: لواط و مساحقه و نزديکي با زن فوت شده است.

❖ منها ما يثبت بشاهدين: كالسرقة والارتداد والقذف و حد المسكر و

المحاربة و القيادة

مواردي که فقط با «دو شاهد مرد» ثابت می شوند: [کلیه گناهان حدی به استثنای موارد مندرج در بندهای قبل، در این دسته قرار دارند،] مانند: سرقت و ارتداد و قذف و حدمسکر و محاربه و قوادي

■ وفي غير الحدود: يثبت بشاهدين: كالخمس والزكاة والنذر والكفارة و كثبوت الهلال

و در حقوق الله غير حدود نیز فقط با «دو شاهد مرد» ثابت می شود: مانند خمس و زکات و نذر و کفاره و ثبوت هلال

✓ حق الأدمي على أقسام:

حق الناس بر چند قسم است:

■ منها: ما يشترط في إثباته الذكورة، فلا يثبت إلا بشاهدين ذكرین: كالطلاق والإسلام والبلوغ والولاء والجرح والتعديل والغافع عن القصاص والمحجب القصاص والوكالة والوصايا والرجعة وعيوب النساء الظاهرة (العارج و العمي) والنسب

مواردی که در اثبات آن ها مرد بودن شاهد، شرط است پس ثابت نمی شوند مگر با «دو شاهد مرد»: مانند طلاق و اسلام و بلوغ و ولاء جرح و تعديل و عفو از قصاص و موجب قصاص و وکالت و وصایت (وصیت عهدی) و رجوع و عیوب ظاهری زنان (مانند لنگ بودن و نابینایی) و نسب.

■ منها: ما يثبت بشهادتين، وبشاهد وامرأتين، وبشاهد ويمين المدعى، وبامرأتين ويمين المدعى، وهو كل ما كان مالاً أو المقصود منه املاك، كالديون بالمعنى الأعم، فيدخل فيها القرض وثمن المبيع ومال الإجارة، والسلف وغيرها مما في الذمة، وكالغصب وعقود المعاوضات مطلقاً والوصية له، والجناية التي توجب الدية، كالخطأ وشبه العمد وقتل الأب ولده والمسلم الذمي وأمامومه والجائفة وكسر العظام والأجل والخيار والشفعية وفسخ العقد المتعلق بالأموال قبل شهادتهن في النكاح اذا كان معهن الرجل.

مواردی که با «دو شاهد مرد» یا با «یک شاهد مرد و دو زن» و «یک مرد و یک قسم مدعی» و با «دو زن و یک قسم مدعی» که مربوط به مواردی است که دعوا مالی باشد یا مقصود از آن مال باشد، مانند ديون بالمعنى الاعم که داخل می شود در آن قرض و ثمن مبيع و مال الاجاره و سلف و غيرآن، آنچه حق دینی است مانند غصب و عقود معاوضی به طور مطلق و وصیت تمیلیکی و جنایات موجب دیه مانند جنایت خطأ یا شبه عمد و قتل فرزند توسط پدر و قتل ذمی توسط مسلمان و جنایت مامومه وجائفة و شکستگی استخوان و

اجل و خيار و شفعه و فسخ عقد متعلق به اموال. همچنین شهادت زنان در نکاح پذيرفته می شود اگر به همراه مردان باشد.

نکته امداد بالدين کل حق مالي في الذمة بأي سبب كان، فإذا تعلقت الدعوى بأسبابها لأجل إثبات الدين واستتبعاها ذلك فهي من الدين، وإن تعلقت بذات الأسباب وكان الغرض نفسها لا تكون من دعوى الدين

مراد از دين هر حق مالي است که بر ذمه قرار گيرد با هر سببي که باشد پس اگر دعوا به اسباب دين، تعلق گيرد به دليل اثبات دين و به دنبال قرار گرفتن آن، پس دعوا بر دين است ولی اگر به اسباب به طور مستقل، تعلق گيرد، دعوا بر دين، محسوب نمي شود.

■ منها ما يثبت بالرجال والنساء منفردات (باربع نساء) ومنضمات. وضابطه: کل ما يعسر اطلاع الرجال عليه غالباً، كالولادة والعذرة والحيض وعيوب النساء الباطنة، كالقرن والرتق والقرحة في الفرج.

برخی از حقوق الناس با مردان یا زنان به تنها یا به ضمیمه دیگران، ثابت می شوند و ملاکش اینست که اطلاع یافتن مردان برآن امور دشوار باشد مانند ولادت، بکارت، عادت ماهانه، عیوب داخلی زنان، مانند قرن و رتق و جراحت در فرج [بنابراین این موارد به سه روش قبل اثبات هستند یا با شهادت «دو شاهد مرد» و یا با شهادت «یک مرد و دو زن» و یا با شهادت «چهار زن»].

٣٩ تحمل شهادت در طلاق و ظهار

الشهادة ليست شرطاً في شيء من العقود والإيقاعات، إلا الطلاق والظهار.

شهادت در هیچیک از عقود و ایقاعات شرط نیست مگر طلاق و ظهار

٤٠ تکلیف واقعی و ظاهری شهود

- ✓ حکم الحاکم إن کانت محققة نفذ ظاهراً و واقعاً، وإنلا نفذ ظاهراً لا واقعاً
حکم قاضی اگر مطابق واقع باشد، ظاهراً و واقعاً نافذ است و الا فقط ظاهراً نافذ
است نه واقعاً
- ✓ لاییح للمشهود له ما حکم الحاکم له مع علمه ببطلان الشهادة؛ سواء کان
الشاهدان عالین ببطلان شهادتهما أم لا
اگر مشهودله به باطل بودن شهادت، علم داشته باشد، نمی تواند در مشهودبه،
تصرف کند، خواه شهود عالم به بطلان شهادت باشند یا نه

٤١ موارد قبول شهادت بر شهادت

١- تقبل الشهادة على الشهادة في حقوق الناس:

شهادت بر شهادت در حقوق الناس پذیرفته است:

- ✓ عقوبة كانت كالقصاص
خواه مجازات باشد مانند قصاص
- ✓ أو غيرها كالطلاق والنسب
یا غير عقوبت باشند مانند طلاق یا نسب
- ✓ وفي الأموال كالدين والقرض والغصب وعقود المعاوضات
در اموال مانند دین و قرض و غصب و عقود معاوضی
- ✓ وفي ما لا يطُلُع عليه الرجال غالباً كعيوب النساء الباطنة و الولادة والاستهلال،
در آنکه مردان غالباً از آن مطلع نمی شود مانند عیوب داخلی زنان و ولادت و
زنده بودن نوزاد